

Merhaba

gazetesinin her Çarşamba okurlarına armağanıdır.

KADEMİK

Sayfalar

Hazırlayanlar: **M. Ali UZ – Serdar CEYLAN**
maliaz@merhabagazetesi.com.tr • srceylan@hotmail.com

KONYA'DA “YİRMİ KUR'A” GARİPLERİ

Musalla Mezarlığı'nın, Parsana girişine yakın bir yerdeki iki Musevi mezarını, 2004 yılında, Konya mezar taşlarını incelemem esnasında gördüğümde oldukça heyecanlanmış; saniyeler içerisinde de zihnimde farklı senaryolar canlanmıştı. Öyle ya ne işi vardı bu iki gayrimüslim mezarının Müslüman mezarları arasında? Bunlar ne diye az ilerideki Ermeni Mezarlığı'na değil de buraya defnedilmişlerdi? Araştırmamın ilk yıllarında bu mezarlar üzerine bütün sorularım hep cevapsız kaldı.

Ali IŞIK

Araştırmamın, “Kendilerini Bize Emanet Edenler” başlıklı bölümünde, Ermeni Mezarlığı sakinlerinin yanı sıra bu iki Musevi mezarını da söz konusu etmiş; bırakın kimlikleri hakkında bir bilgi vermeyi, kitabesi okunamadığı için birinin adını dahi belirtelemiştim. Ta ki 2012 yılında muhterem M. Ali Uz ağabeyin bir yazısına⁽¹⁾ kadar. Bu yazıya dayanarak mezkûr araştırmamda onlar hak-

kında: “Müteveffa Vitali Benbasat ile yanı başındaki dindaşı, II. Dünya Savaşı sırasında, 1940'lı yılların başlarında, Konya'ya getirilip yol yapımında çalıştırılan bir bölük Musevi askerden ikisi olmalıdır. Muhacir Pazarı'nın doğu tarafındaki Söylemez Konağı'ndan İstasyon'a kadar olan yolun [Sahip Ata Caddesi] yapımında çalıştırılan bu askerlerin barınmaları için Sultan Selim Camii ibadete kapatılmıştır” bilgisini verebilmiştim.

Geçtiğimiz günlerde İbrahim Büyükeken'in Merhaba Şehir'de yayımlanan yazısıyla⁽²⁾ biraz daha aydınlanan

konunun artık künhüne varmak vacip olmuştu.

Birbirine oldukça yakın bu iki mezar, yapı itibarıyla Hristiyan mezarlarından farklı değildi. Mezarların üstü yatay olarak yekpare bir Sille taşıyla kapatılmıştı. Bu iki gayrimüslim mezarlarını birbirinden ayıran tek fark Musevilerinde kitabenin üstüne kazınmış bir mühr-i Süleyman yahut Davut

(1) UZ, M. Ali, “Konya'nın Çınarları 3: Hamza Uçar”, Merhaba/Akademik Sayfalar, Konya 14 Kasım 2012, C. XII, S. 28, s. 444.

(2) BÜYÜKEKEN, İbrahim, “Konya 20 Kur'a Nafia Askerleri İçin En Rahat Yerdî, Amele Taburunda Öldüler”, Merhaba Şehir, S. 57, Mayıs-Haziran 2014, s. 30-33.

2004 yılında Vitali Benbasat'ın (1906-1942) kabri.

yıldızı (Yahudilerce Davut kalkanı, Siyon yıldızı), Hristiyanlarınsinde ise haç yer almasıydı.

Başarılı hizmetlere imza atan Konya Büyükşehir Belediyesi Mezarlıklar Müdürlüğü zaman içerisinde Konya mezarları ve mezar taşlarına gösterdiği ilginin aynısını bu iki garibin mezarından da esirmemiş. Mezarların etrafı temizlenip, mezarlar görünür hâle getirildikten başka taşları, üzerlerini kaplayan yosunlardan arındırılmış. Hatta müteveffa Vitali Benbasat'ın mezar taşı kitabesi bir ara boyanmış bile.

Vitali Benbasat'ın mezar taşı kitabesi şöyle:

*"Vitali Benbasat
Ocağına dönemedin
Asker iken vefat ettin
Zalim ölüm pençeledi
Gençliğini heder etti
Mezarını erken buldun
Rahmete kavuşsun ruhun
Doğ-T-1906
Vef-T-5-4-1942"*

On yıl önce okunmaz durumda olan **Liya Asayaş'ın mezar taşı kitabesi** ise okuyabildiğimiz ka-

2014 yılında Vitali Benbasat'ın (1906-1942) kabri.

darıyla şöyle:

*"Hayal oldu genç ya
şında Hem de bil yazılı
başında Rahmet ol
sun sana Liya rahat (?)
Uyusun naşın da
İzmirli Yuda oğlu
Liya Asayaş
Ruhuna rahmet
8-8-1942"*

İbrahim Büyükeken mezkûr yazısında bu müteveffa askerlerin İkinci Dünya Savaşı esnasında yirmi kur'a ihtiyat askerlerinden olduğunu belirtirken bu ihtiyatların yaşadığı süreçten yeterince bilgi aktarıyordu⁽³⁾. Biz de aşağıda yer vereceğimiz bilgilerle Büyükeken'in mezkûr yazısını biraz daha detaylandırmış olacağız.

Yirmi Kur'a İhtiyat Askerleri

Yıl 1941, günlerden 22 Nişan'dı. O gün Meclis, ateşli tartışmalardan sonra Milli Müdafaa (Savunma) Vekâleti'nin teklifini değerlendirerek, 1312-1329 (1896-1913) doğumlu tüm gayri-

(3) Büyükeken, s. 30-33.

2004 yılında Liya Asayai'in (?-1942) kabri.

2014 yılında Liya Asayai'in (?-1942) kabri.

müslim erkeklerin Nafia (Bayındırlık) Vekâleti emrine verilmek üzere askere çağırılmasına karar vermişti. Gerekçe Nazi ordularının Yunanistan'ı işgal edip Türkiye sınırlarına dayanmalarıydı. Hükümet Alman ordusunun bir sonraki hedefinin Türkiye olmasından korkuyordu. Karar gereği, mayıs ayının ilk yarısında 25 ila 42 yaş arasındaki gayrimüslimler askere alındı. Bu iş gizli tutulduğu için, askere alınacaklar durumu kendilerini teslim almak üzere kapılarına gelen görevlilerden öğrenmişlerdi. Buna daha sonra Türkiye'nin dört bir yanındaki gayrimüslim erkekler de katıldı.⁽⁴⁾

“Yirmi Kur'a İhtiyat Askerleri” olarak meşhur olan bu hadisedeki kur'a kelimesi askerlik hizmetiyle ilgilidir. Deyim, askerlik çağına gelmiş veya ihtiyata ayrılmış erkeklerin silahaltına alınmalarını tarif etmek için kullanılmıştır.⁽⁵⁾

(4) HÜR, Ayşe, “Milli Güvenlik Devleti'nin İnşası/ Cumhuriyet'in Amele Taburları: Yirmi Kur'a İhtiyatlar”, Taraf, 26 Ekim (<http://arsiv.taraf.com.tr/yazilar/ayse-hur/milli-guvenlik-devletinin-insaasi/2434/>, 25.12.2014/23.50)

(5) KOÇ BİLEYDİ, Malike, “Atatürk'ün Vatandaşlık Anlayışı ve Günümüzde Yahudiler”, Atatürk Araştırma

İhtiyata ayrılmış azınlıkların tekrar silahaltına alınmalarının sebebi olarak birbirlerini tamamlayan üç tez ortaya atılmıştır. Bunlar:

a) Gayrimüslim vatandaşları bir süre ticaretlerinden uzaklaştırıp onları ticari olarak zayıflatmak ve bu yöntem sayesinde Müslüman bir burjuvazinin doğmasını kolaylaştırmak.

b) Gayrimüslim vatandaşlara güven duyulmadığından Türkiye'nin savaşa girmesi hâlinde onların muhtemel beşinci kol faaliyetlerini önlemek için onları kamplarda enterne etmek.

c) Nazilerin, dönemin Hariciye Vekâletine yönelttiği talepleri doğrultusunda azınlıkları kamplarda toplayıp enterne etmek.⁽⁶⁾

Nafia Vekâleti emrindeki bu askerlere silah verilmediği gibi tek tip askerî üniforma da dağıtılmamış; bunlara 28 Aralık 1939 tari-

Merkezi Dergisi, S. 84, s. 1-39 (<http://www.atam.gov.tr/wp-content/uploads/001-Malike-Bileydi-Koc.pdf>, 31.12.2014/20.30)

(6) BALI, Rifat N. (1998), “II. Dünya Savaşı Yıllarında Türkiye'de Azınlıklar-1/Yirmi Kur'a İhtiyatlar”, Tarih ve Toplum, S. 179 (Kasım), s. 260-274.

Müslüman kabirleri arasında Vitali Benbasat'ın kabri

hinde Erzincan'da meydana gelmiş olan depremden zarar görenlere yardım için Yunanistan'dan gönderilmiş olan çöpçü elbiseleri giydirilmiştir.⁽⁷⁾

Yirmi kur'a ihtiyat askerlerinin mevcutları da şöyledir: Konya'nın da aralarında bulunduğu ikinci bölgede 1.494 Rum, 664 Ermeni, 175 Yahudi; Trakya'da 11.939 Rum, 7.318 Ermeni, 1.671 Yahudi; Üçüncü Bölge olarak isimlendirilen Doğu ve Güneydoğu'da 4.869 Ermeni, 1.199 Rum; Dördüncü Bölge olan Ege Bölgesi'nde ise 5.072 Ermeni, 1.135 Rum ve 500 Yahudi'dir.⁽⁸⁾

Diğer bölgelere nazaran şartları daha rahat olan Konya'da görevlendirilen yirmi kur'aların, birçok tren istasyonlarında buğday başta olmak üzere yiyecek depolarında sevkiyatta kullanılmış, bazıları da taş kırma ve yol yapımı gibi ağır işlerde çalıştırılmıştır (Büyükeken 2014). İşte Musalla Mezar-

lığı'nda metfun Vitali ve Liya Konya'daki bu yirmi kur'alardan ikisidir.

Yirmi sınıf gayrimüslim ihtiyat, 27 Temmuz 1942 tarihinde terhis edilmişlerdir.⁽⁹⁾

KAYNAKÇA:

- BALİ, Rifat N. (1998), "II. Dünya Savaşı Yıllarında Türkiye'de Azınlıklar-1/Yirmi Kur'a İhtiyatlar", *Tarih ve Toplum*, S. 179 (Kasım), s. 260-274.
- BÜYÜKEKEN, İbrahim, "Konya 20 Kur'a Nafia Askerleri İçin En Rahat Yerdî, Amele Taburunda Öldüler", *Merhaba Şehir*, S. 57, Mayıs-Haziran 2014, s. 30-33.
- HÜR, Ayşe (2008), "Millî Güvenlik Devleti'nin İnşası/ Cumhuriyet'in Amele Taburları: Yirmi Kur'a İhtiyatlar", *Taraf*, 26 Ekim (<http://arsiv.taraf.com.tr/yazilar/aysehur/milli-guvenlik-devletinin-insaasi/2434/>), 25.12.2014/23.50
- KOÇ BİLEYDİ, Malike (2012), "Atatürk'ün Vatanşahlık Anlayışı ve Günümüzde Yahudiler", *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi*, S. 84, s. 1-39 (<http://www.atam.gov.tr/wp-content/uploads/001-Malike-Bileydi-Koc.pdf>), 31.12.2014/20.30
- UZ, M. Ali (2012), "Konya'nın Çınarları 3: Hamza Uçar", *Merhaba/Akademik Sayfalar*, (haz. M. Ali Uz-Ali Işık), Konya 14 Kasım 2012, c. XII, S. 28, s. 444.
- YALÇIN, Kemal (haz) (2007), "6-7 Eylül 1955'e Tanıklık Edenler Anlatıyor", *Agos*, S. 597, 07 Eylül (<http://garine.blogcu.com/6-7-eyul-1955-e-taniklik-edenler-anlatiyor/2366971>), 24.12.2014/14.35)

(7) BALİ, s. 260-274.

(8) BÜYÜKEKEN, s. 30-33.

(9) BALİ, s. 260-274.

CUMA NAMAZININ DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Hafit GÜLER

CEMAATLE KONUŞMAYAN CAMİ

Bir müddettir iç ve dış turizme açık, güzel ve bakımlı bir sahil şehrindeyim. Tatil veya gezi amaçlı gelmedim, ziyaret amaçlı geldim bu şehre. Müsait ve huzurlu bir belde olduğu için dolayısıyla tatil yapmış ve dinlenmiş de oluyorum. Eskilerin tâbi-riyle havayı bir değiştirelim ve zihnimizi bir dinlendirelim dedik. Yine eskiler tebdili mekânda ferahlık var derlerdi. Bir deneyelim bakalım dedikleri gibi olacak mı diye düşündük. Tebdili mekân yerine tebdili şehir yaptık. Yaptığımız seyahatten ve işten, gezip gördüğümüz yerlerden memnun kaldık. Bu değişikliği sağlayan, güzel yerler görmemize bizi üzmeden yardımcı olan insanlardan da memnunuz. Memnun değiliz, buraları beğenmedik dersek ayıp olur mu, olmaz mı bilemem, ama günah olur. Nimeti inkâr, hizmeti küçümseme ve rehberliği beğenmeme olur.

Bulduğumuz güzel şehirde her şey var olduğu gibi, aynı güzellikte ve çekicilikte camiler de var. Buranın halkı sahildeki görkemli binalara otel denmesine ve yıldız verilmesine alışıklar. Ama camilere ne dediklerini ve kaç yıldız verdiklerini bilmiyorum. Otellere gösterilen ilgi, camilere gösterilmediğine göre demek ki camiler,

onların nezdinde oteller kadar yıldızlı değiller.

Bu şehirde günde beş vakit ezan her taraftan rahatça duyulacak şekilde okunuyor. Sabah ezanı dahil hepsi de rahatça ve keyiflice dinleniyor. Kısa bir müddet önce ezanlar güzel sesli, makam, usul ve erkân bilir seçkin hafızlar tarafından sırayla merkezden okunuyordu. Şimdikinden daha güzel oluyordu ve zevkle dinleniyordu. (Eğer alan araştırması veya durum tespiti yapmak isterseniz; ezanı duyanlara değil, ezanı dinleyenlere sorun ne soracaksınız.) Ezanı dinleyenler, kulağı ve gönlü açık, niyeti ve alını alışık olanlar camiye gidiyorlar. Kulağı paslı, gönlü kapalı ve Allah-ü Ekber nidalarına alışık olmayanlar bağıra bağıra sahillerde kafa çekiyorlar. Ezana meydan okurcasına ve camiyi inkâr edercesine. Burası demokratik ve insanların hür oldukları bir şehir. Herkesin ne olduğu, nasıl yaşadığı ve nereye gideceği açık ve belli. Bazılarının ar damarları çatlamış, utanma ve sıkılma hisleri dumura uğramışsa biz ne yapabiliriz, İster Cennete giderler, ister Cehenneme, kimse karışmaz. Böyle davrananlara Rab bile karışmıyor, nereye isterlerse oraya gitsinler diye.

Bu şehirde çok şükür yedinci Cuma namazını da kıldım. Hep aynı camide bıkmadan, usanmadan. Kaldığım mahallede güzel ve

bakımlı bir cami var. Gerçi caminin süsü cemaat derler, ama cemaatin dışında da güzellik aranıyor. Hep o camiye gidiyorum ve imamı da beğeniyorum. Okuyuşu ve konuşması düzgün. Belki de o sebeple hep o camiye gidiyorum. Aynı zamanda canlı, kıyafeti güzel ve düzgün, bazı yönleriyle sanki cemaatten biri gibi. Cemaatin yalnız önünde değil, aynı zamanda içinde ve yanında. Cemaate zaman zaman duyurduğu, günde kıldırıldığı beş vakit namazın dışında, haftalık ve aylık programları da var. İmamla cemaat bütünleşmiş ve kaynaşmış. Şahit olduğum kadarıyla bu cami cemaatle konuşuyor. Acaba cemaatle konuşmayan camilerde mi var diyeceksiniz. Elbette var. Nerede? Kıbrıs'ta. Böyle tat camiler Türkiye'nin birçok yerinde var da ben sadece Kıbrıs'takinden bahsedeceğim:

Ben, bu hikâyeyi dikkat çekici bulduğum için birkaç yerde yazdım veya anlattım. Yeri geldiği için burada da anlatmaktan, tekrarda olsa, kendimi alamıyorum. Hikmetli ve düşündürücü bir hikâye:

Mübârek Ramazan ayında meşhur Kıbrıs Barış Harekâtından önce Limasol'da idim. Hala Sultan Türbesine yakın bir yerdeyim. Öğle namazını kılmak ve cemaatle sohbet etmek için yalnız başıma bir köye gittim. Limasolda müftülük olmadığı için bana refakat edecek kimse de yoktu. Namaz vaktinden önce caminin önünde idim. Namaz vakti gelip geçtiği halde cami açılmadı ve ezan da okunmadı. O anda gözüme tam caminin karşısındaki binada asılı bulunan Mücahitlerin Karargâhı yazısı ilişti. Bu yazıyı herkes görecektir şekilde asabildiklerine göre demek ki burası Türk

köyü. Oraya gittim. Baktım masada yakışıklı bir genç yalnız başına oturuyordu. Mücahitlerin o köydeki komutanları imiş. Kendimi tanıttım. Caminin ibadete neye açılmadığını ve öğle ezanının neye okunmadığını sordum: Bana büyük bir mahcubiyetle şu cevabı verdi: "Hocam, bu cami açılır ve Ramazanın ilk günleri dolar taşar. Bu caminin öyle bir imamı var ki; namazda ne okuduğunu anlamazsınız. Yavaş yavaş cemaat camiden soğur ve camiye gelmez olur. Hocam bu cami bizimle konuşmuyor. Müftülük imamı değiştirmeyi de düşünmüyor ve bu işe bir çare bulmuyor." dedi. Bu cevap üzerine ben de bir şey söyleyemedim, o halde camiye konuşturun diyemedim. Sanki hakkımız yok gibi geldi bana. Ne verdik ki de ne isteyeceğiz veya ne yaptık ki de he bekleyeceğiz.

ÇOCUKSUZ KILINAN CUMA NAMAHLARI

Benim bu modern ve dış turizme açık şehirde cuma namazlarını kıldığım cami, sevinçle ifade ediyim cemaatle konuşuyor. Cami cemaatle konuştuğu için de daha çok gençlerden oluşan kalabalık bir cemaat var. Caminin imam-hatibi konuşmalarında gençlere özel hitaplarda bulunuyor, onları çok beğendiğini ve sevdiğini, onlara önem verdiğini ifade ediyor.

Cuma namazını yine aynı camide son saflardan birinde kıldım. Her zaman olduğu gibi cami yine dolu idi. Camide imama dikkat ettiğim gibi, cemaate de dikkat edirim. Hutbeyi dikkatle dinledikten sonra müezzinin sesiyle farzı kılmak için ayağa kalkınca iftidah tekbirinden sonra hemen önümdeki safta namaz kılan bir çocuk

dikkatimi çekti. İster istemez gözümler camide başka çocuk var mı acaba diye sınırlı diğer saflara kaydıldı. Görebildiğim bölümde maalesef başka çocuk yoktu. Selâm verdikten sonra cemaatin gerisinde bulunduğum için cemaat kalkmadan caminin geneline iyice saktım. Başka çocuk göremedim. Halbuki caminin çok yakınında iki okul vardı. Zaman uygundu okullardan çocuklar camiye gelebilirlerdi. Demek ki cami cemaatle konuşuyordu da okullarla konuşmuyordu. Ee kolay değildi. Çünkü; cami ile okul arasında yılların verdiği bir soğukluk vardı.

Camide hemen önümdeki safata alışkın olduğum belli olan bir halle namaz kılan çocuğun kararlı ve vakur hali hoşuma gitmişti. Tertemiz ve güzel kıyafetiyle belki çocuk olduğum için sempatik ve sevimli gelmişti. Namazı benimseyerek ve isteyerek kıldığı, bu niyetle camiye geldiği her halinden belli oluyordu. Beraber camiye geldiği insan babası veya ağabeyi olabilir. Diğer namaz kılanların çocukları mı yoktu acaba? Onlar niye getirmemişlerdi. Hal bu ki imam her konuşmasında çocuklarımızı camiye getirin, yalnız gelmeyin diye rica ediyordu. Çok çocuğu olan genç ve dinamik bir nüfusa sahip olan bir milletiz. Ama nedense camide azdık veya hiç yoktuk. Genç evlilere en az üç çocuk isteriz diyen nikah şahitleri, çocuklarını camiye getirmelerini de tembih ve tavsiye etseler çok yerinde olur. .

Diyanet İşleri Başkanlığı kadınları camiye çekmek ve Cuma namazlarına katılmalarını sağlamak için çaba sarf ediyor ve tedbirler alıyor. Bu arada camilerde yeni düzenlemeler yapılıyor ve

özel bölümler hazırlanıyor. Bu davetin ve yapılan çalışmaların umulan neticeyi vermediğini ve camilerde kadın cemaatte bir artış olmadığını görüyoruz. Aynı çalışma gençler, özellikle çocuklar için yapılmış olsaydı daha çabuk ve iyi netice alınabilirdi. Kadın eşiyile veya bir başka yakınıyla camiye gelmiyor, ama çocuk babasıyla veya bir başka büyüğüyle gelebiliyor. Camiye gelmek için çocuğun şartları bence daha müsait. Biz de hanımlar çoğunlukla camide olsa yalnız bir yere gitmezler.

BİR DE CAMİYİ DENEYELİM

Çocuklarımıza, eski tarihlerden beri demeyeceğim, ama Cumhuriyet kurulduktan bu yana ahlâklı ve bilgili yetişmeleri için çeşitli şekillerde sahip çıkmayı ve kontrol altına almayı çok denedik. Eğitimde, iş hayatında, güvenlikte, sokakta, siyasette ve sosyal hayatta çocuklarla ilgili çeşitli tedbirler aldık. Okullarımıza çocuklarımızın daha iyi yetişmeleri için Din Ve Ahlâk Bilgisi dersini koyduk, üstelik bir de zorunlu hale getirdik. Dizi filmlerde, belgesellerde çocuklarımızı bekleyen tehlikeleri ve onlara kurulan tuzakları gösterdik. Çocuklarımıza kurnazca tezgahlanan kötü niyetli yaklaşımları öğretmenlere ve velilere duyurduk. Bunlarda yetmedi çocuklar için bakım, sığınma ve sevgi evleri kurduk. Azarbecandan, Gürcistandan çocuk bakıcıları getirdik. Çocuklarımızı, organ mafyasının ve sokaklara hakim olmuş zehir satıcılarının kısıkcısından koruyamadık ve kurtaramadık. Çocuklarımızı sokaklarda, okul ve otel önlerinde, cami kapılarında insafsızca ve vicdansızca dilendi-

ren ve hattâ çocuklarımıza uyuşurucu sattıran çetelerle başa çıkmadık. Elhasılı vel kelâm ne yaptysak ve hangi çareye başvurduysak netice alamadık. Güç bizde olduğu halde sanki çaresiz kaldık. Çocuklarımızla ilgili kötü haberleri, canavarca davranışları medya organlarında okumaktan ve dinlemekten bıktık usandık.

Bu korkunç ve acımasız problemi, sanki üzerime işmiş gibi, düşünürken aklıma geldi: Bir de camiyi denesek ve devreye soksak, nasıl olur acaba? Camide hemen benim önümdeki safta namaz kılan okul çağındaki çocuklardan hareketle cami aklıma geldi. Bu düşüncenin doğmasına camide namaz kılan o çocuğun vakur hali sebep oldu. Camideki ve cami dışındaki çocuklarımızı ibadet yaklaşımıyla bağrımıza basmaya ve kucaklamaya çalışsak, Benim Cuma namazında sevinçten içim kükreyerek ve ferahlayarak gördüğüm o çocuğun sayısını artırsak. Cami ile okulu, cami ile evi ve cami ile işyerini, cami ile sanatı birbirlerine yaklaştırsak ve konuşursak.

Camide teşkil edilen namaz saflarında yetişkinler kadar olmasa da hiç olmazsa cemaatin dörtte biri kadar çocuk bulundurmaya çalışsak. Cami, okul ve aile hep birlikte. Bu sözlerim öğretmenlerden çok anne ve babalara. Yoksa sokaklardan çocuk yakalayıp zorla cemideki saflara sokacak ve işte sizin yeriniz burası, buradan size hiçbir kötülük gelmez diyecek halimiz yok ya.

KAYIP ÇOCUKLARIN İLERDE OLUŞTURACAĞI BÜYÜK TEHLİKE

Türkiye'yi idare edenler, eğiti-

mimizden ve güvenliğimizden sorumlu olanlar zaman zaman 35 bin çocuğumuzun kayıp olduğundan bahsediyorlar ve üzülerek bunu bize duyuruyorlar. Herhalde bize; tedbir alın, çocuklarınıza sahip çıkın, aksi takdirde büyük bir felâketle karşı karşıyayız demek istiyorlar.

Ülkemizde binlerce çocuğun kayıp olduğu, annesiz babasız sevgisiz ve şefkatsiz büyüdüğü, belki de acımasız çetelerin eline düştüğü anlaşılıyor. Hemen ifade edeyim ve siz de öyle bilin ki, bunun sorumluları arasında cami hariç bütün resmi ve özel kurumlar var. Cami şimdiye kadar bu işte ciddi bir sorumluluk yüklenmedi veya camiye görev verilmedi. Bunu gerçekleştirmek için özel veya resmi bir çaba sarf edilmedi. Gelin bir de hep birlikte camiyi düşünelim ve deneyelim, bakalım ne netice alacağız. Gelin çocuklarımızı çağın şartlarına göre camiyle birlikte büyütelim. Çocuklarımızı jimnastik salonlarında, yüzme havuzlarında, bale kurslarında. Langırt salonlarında büyütme çalışanlar, ahlâklı. Bilgili, görgülü olmalarını da mutlaka istediler, biraz önce saydığım yerlere de onun için çocuklarını gönderdiler, ama maalesef bir netice alamadılar. Belki biz alırız. Bu yaygınlıkta ve rahatlıkta bir de çocuklarınızı camiye yaklaştırmayı düşünün. Belki güzel ve faydalı neticeler alırız. Denemekte fayda var.

Aksi takdirde kayıp çocukların oluşturacağı büyük tehlike ilerde, Bizi bekliyor, karşılaştığımız zaman sürpriz olmasın ve bu da nereden çıktı diye şaşırıp kalmayalım.

GÜNEYSINIR'IN İLK ÖĞRETMENLERİ

Ahmet ÇELİK

Güneysınır'ın bir mahallesi olan Karasınır'da Cumhuriyet Dönemi'nde ilk ilkokul 1927 yılında Merkez Büyük Cami yanında şimdi imam evi olarak kullanılan evde geçici olarak açılmıştır. O dönemde eğitim-öğretim 3 yıl olduğu için okul, ilk mezunlarını 1929-1930 eğitim-öğretim yılında 6 erkek 4 kız olarak vermiştir.

1936 yılında köyün aşağısında bahçelerin içinde bir bina yapılarak eğitim-öğretim bu binada sürdürüldü. (Benim de 1973-1978 yıllarında eğitim öğretim gördüğüm bu) ilkokul, iki ayrı bina olarak yapılmıştı. Geniş bir bahçenin içinde yer alan iki binanın birinde üç, öbüründe üç sınıf olmak üzere altı sınıf mevcuttu. Ayrıca binanın birinde bir müdür odası ve diğerinde de bir öğretmen odası bulunuyordu. Her iki binada da birer öğretmen lojmanı mevcuttu. Bu lojmanlarda okul mü-

dürü ve görevli öğretmenler kalırdı. Yine bahçe içinde kız ve erkek tuvaletleri, odun kömür deposu ve bir çeşme mevcuttu. Okul çeşmesinin arkası ise meyve ağaçlarıyla doluydu. Yaz tatilinde bahçe dikenlerle dolar ve okulun açıldığı ilk hafta öğrenciler bu dikenleri küreklerle toplayarak bahçe dışına atarlardı. Zamanla yetersiz hale gelen okul 1980-1981 eğitim-öğretim yılına kadar burada faaliyet gösterdi. Bu tarihten sonra Aşağı Çeşme yanındaki yeni binasına taşındı.

Osmanlı dönemine ait 1844 tarihli Temettuat Defteri kaydına göre Karasınır'da **Yakup oğlu Veli Efendi** ile Elmasun'da **Mustafa Oğlu Molla Osman**, köyün hem vekil imamı hem de sıbyan muallimi (ilkokul öğretmeni) olarak adları geçmektedir.

Kaynaklarda Karasınır'da ilk öğretmenin adı "**Memiş Efendi**" diye

1968 yılı
Karasınır ilkokulu
Öğretmenleri:

- 1- Şaban Ruşen
- 2- Şerife Hanım
- 3- Sabahat Küçük
- 4- Fazilet Balcıoğlu
- 5- Fahrettin Şahin

1968 yılı
Karasınır İlkokulu
Öğretmenleri:

- 1- Sabahat Küçük
- 2- Şerife Hanım
- 3- Fahrettin Şahin
- 4- Şaban Ruşen
- 5- Durmuş Kesek
(Belediye Başkanı)
- 6- İsmail Çalışkan
- 7- Arif Sümbül
(Muhtar)

geçmektedir. Fakat yaptığım incelemelerde bu öğretmene ait bilgilere resmi kaynaklarda rastlayamadım.

Bir başka husus “Konya Merkez Sancak ve Kazalarına Ait (Öğretmen) Sicil Defteri 2” fihristinde “Dinek Nahiyesi” kısmında “Emirhan Dede 574, Elmasun 575, Armusun 575, Karasınır 576, Ayas 577, Mehmet Ali 577, Çukurkavak 578.” sayfalarda gösterilmekte fakat adı geçen arşivin dijital çekimlerini yapan ekip 42. sayfadan sonra latince olarak “Devamı var karye-nahiye-kaza olarak devam ediyor” notunu düşerek çekime devam etmemiştir. Dolayısıyla bu köylerde görev yapan öğretmenlerin kimler olduğunu tespit edemedik.

Ancak Konya İl Milli Eğitim Müdürlüğü’ne ait Osmanlı’nın son ve Cumhuriyet’in ilk dönemine ait eski Arşivi’nde “**Çumra Kazası Muallimlerine Ait Kayıt Defterinde**” o dönemde Çumra ilçesine bağlı olan ancak günümüzde Güneysınır ilçemizi oluşturan Karasınır ve Elmasun (Güneybağ) ile Dorla (Aydoğmuş) köylerine resmi öğretmen olarak atanan **-Cumhuriyet döneminin ilk öğretmenleri-** sayabileceğimiz dört öğretmenin kaydı mevcuttur.

Bu öğretmenlerin isimleri, görevlerine atanma tarihleri ve görev yaptıkları yerler şöyledir:

1. Ömer Lütfi Bey (1927, Karasınır)
2. Hüseyin Himmet Bey (1927, Karasınır)
3. Kamil Bey (1919, Elmasun)
4. Ahmet Mahir Bey (1927, Dorla)

Öğretmenlerin adı geçen Kayıt Defteri’ndeki yazılanlara göre haklarındaki kısa bilgiler şunlardır.

1. ÖMER LÜTFİ BEY (1891-?)

Çumra kazası Karasınır köyü ilk mektebi (ilkokulu) muallimi (öğretmeni) Ömer Lütfi 1307/1891 Konya doğumludur. Babasının adı Ali Efendi’dir. Ömer Lütfi Efendi, Konya’da Şeyh Alaman ilk mektebini bitirmiş, sonra girdiği Konya Muallim (Öğretmen) Mektebi’ni 1329/1913 yılında “alâ (iyi) derece” ile mezun olmuştur. 1330/1914 tarihinde evlenen Ömer Lütfi Efendi’nin bir çocuğu vardır. Konya’da emlak olarak bir eve sahiptir. Şimdiki oturduğu evde kiracıdır. Resim yapma yeteneği vardır. İlk öğretmenliğe 1 Teşrinievvel 1329/14 Ekim 1914 yılında Akşehir’de başlamıştır. Burada

1332/1916 yılına kadar kaldıktan sonra sırasıyla Sille (1335/1919), Konya Merkez Mahmudiye (1336/1920-1339/ 1923), Şeyh Alaman (1340/1924), Şehit Sadık (1341/1925), Rehber-i Hürriyet (1341/1925), Gazi Paşa (1926) ve Sille (1927) ilk mekteplerinde muallimliklerde bulunmuştur. Bu görevlerden sonra 1 Kanun 1927'de beca-yiş yoluyla ve 1950 kuruluş maaşla Çumra kazası Karasınır köyü ilk mektebine atanmıştır. Ömer Lütfi Bey, Karasınır'a geldiğinde 13 yıllık eğitim tecrübesi olan bir öğretmendir.

2. HÜSEYİN HİMMET BEY (1892-?)

Çumra kazası Karasınır köyü ilk mektebi öğretmeni olan Hüseyin Himmet Bey, 1308/1892 Selanik doğumludur. İlk mektebi bitirdikten sonra Siroz ve Selanik Öğretmen Okulları'ndan okumuş devamında üç senelik Konya Muallim Mektebi (Öğretmen Okulu)ndan 1329/1913 yılında "ala (iyi)" dereceyle mezun olmuştur. Musikiye pek kabiliyeti olmayan Hüseyin Himmet Bey'in kara kalem resim yapma kabiliyeti vardır. 1324/1908 yılında evlenen Hüseyin Himmet Bey'in üç çocuğu vardır. 1330/1914 yılında ilk öğretmenliğe İnevi (Cihanbeyli)'de başlamış sonra sırasıyla Saidili/Kadınhanı (1331/1915) ve Hallıkanlı/Cihanbeyli Gölyazı (1926)'da görev yapmıştır. 1927 yılında Çumra kazası Karasınır köyüne 1950 kuruluş aylıkla göreve başlamıştır. Şahsına ait bir emlakı olmayan Hüseyin Himmet Bey, kirada oturmaktadır. Hüseyin Himmet Bey, Karasınır'a geldiğinde 13 yıllık eğitim tecrübesi olan bir öğretmendir.

3. KAMİL BEY (1894-?)

Elmasun ilk mektep öğretmeni Kamil Bey'dir. Elmasun'da ilk mektep bina bulunamadığı için bir müd-

1968 yılı Karasınır İlkokulu Öğretmeni Fazilet Balcıoğlu ve öğrencileri. 1- Bayram Üzümlü, 2- Memiş Lale, 3- Ümit Eser, 4- Mustafa Parlayıcı, 5- Mehmet Çalışkan.

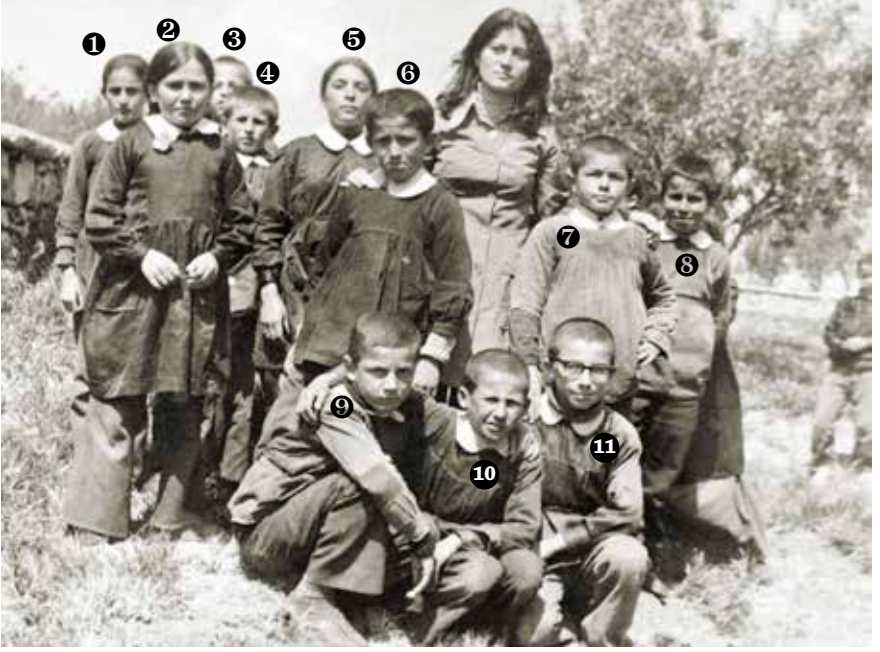
det camide eğitim öğretim yapılmıştır. 1929 yılında açılan Elmasun İlkokulu, ilk mezunları 1931-1932 yılında 5 kız, 5 erkek toplam 10 mezun vermiştir. 1933'de köy konağı düzenlenerek okul haline getirilmiştir. 1944'de iki dershaneli bir okul ve hemen bitişiğinde bir öğretmen lojman inşa edilmiştir. 1966'da öğrenci sayısının artması sebebiyle üç dershaneli yeni bir bina yapılmıştır. 1987 yılında eski okul binası yıktırılmış, yerine on derslikli, iki katlı yeni okul binası yapılarak 01 Aralık 1989 tarihinde hizmet vermeye başlamıştır.

Kamil Bey, 1310/1894'de Bozkır kazasında doğmuştur. Babasının adı Mustafa Efendi'dir. Kamil Bey, köy mektebini bitirmiş özel eğitim alarak kendini yetiştirmiştir. Ancak 1928'de öğretmenlik ehliyetnamesini alabilmiştir. Resim ve el işlerinde yeteneği olan Kamil Bey 1336/1920 yılında evlenmiş olup bir çocuğu vardır. 1337/1921 senesinde Elmasun köyünde 600 kuruluşla muallimliğe (öğretmenliğe) başlamıştır. 1 Mart 1929 yılında muall-

1977 yılı Karasınır
İlkokulu öğretmeni
Havva Bostan ve
öğrencileri.

Öğrenciler

- 1- Seher Önal
- 2- Münevver Yakıcı
- 3- Mevlüt Çalışkan
- 4- Fatih Şahbaz
- 5- Şerife Sürücü
- 6- Rafet Önal
- 7- Mustafa Parlayıcı
- 8- Mehmet Ali Sert
- 9- Mevlüt Parlayıcı
- 10- Ömer Üresin
- 11- Ahmet Çelik

limlik görevine devam etmektedir.

4. AHMET MAHİR BEY (1904-?)

Günümüzde Güneysınır'a 6 km uzaklıkta olan Dorla (Aydoğmuş) köyünün ilk öğretmeni Ahmet Mahir Bey, 1319/1904 Çumra doğumludur. Babasının adı Ali Rıza Efendi'dir. Bozkır kazası ilk mektebini bitirmiştir. 1340/1924 tarihinden muallimlik/öğretmenlik belgesini almıştır. 1928 senesinde evlenen Ahmet Beyin bir çocuğu vardır. Kendine ait bir mülkü olmayan Ahmet Bey kirada oturmaktadır. Musikiye kabiliyeti olmayan Ahmet Bey, resim ve el işlerinde yeteneklidir. Ahmet Bey, 1338/1922 tarihinde Çumra kazası Dorla köyüne atanmış, 1339/1923 senesinde "terk-i vazife" ederek görevinden ayrılmıştır. 1340/1924 tarihinde yeniden Çumra kazası Apa köyüne atanan Ahmet Bey 1342/1926 senesinde askere gitmiştir. Terhis olduktan sonra Alan köyüne atanmış ve bu görevde 1927 senesine kadar devam etmiştir. 15 Teşrin 1927'de 800 kuruş aylıkla Çumra ilçesi Dorla kö-

yüne ilkokul öğretmeni olarak atanmıştır.

Sonuç olarak Cumhuriyet'in ilk yıllarında derme çatma binalarda çok az bir öğrenci ve bir ya da iki öğretmenle Güneysınır'da başlayan eğitim öğretim faaliyetleri, günümüzde modern eğitim binalarında Ana Sınıfı'nda 251, İlkokul'da 670, İmam Hatip Orta Okulu'nda 214, Ortaokul'da 365, Lise'de 210 ve Açık öğretimde 300 öğrencisiyle ve her biri alanlarında uzman 130 öğretmen ve idarecisiyle faaliyetine devam etmektedir. Değerli İlçe Milli Eğitim Müdürü Sayın Mustafa Gezici ve (öğretmen kökenli) Güneysınır Belediye Başkanı Sayın İsmail Özcan'ın Güneysınır'da eğitim-öğretim faaliyetlerini daha da artıracığı ve ileriye taşıyacağına inancım ise sonsuzdur.

KAYNAKLAR

Konya MEM Arşivi, Çumra Kazası Muallimlerine Ait Kayıt Defteri
Konya MEM Arşivi, Konya Merkez Sancak ve Kazalarına Ait (Öğretmen) Sicil Defteri 2
www.guneysinir.bel.tr
<http://guneysinir.meb.gov.tr>

TÜRK FOLKLORU ARAŞTIRMALARI DERGİSİ KONYA HALK ŞİİRİ BİBLİYOGRAFYASI: 2

Seyit
KÜÇÜKBEZİRCİ

Türk Folklor Araştırmaları Dergisi Halk Şiiri Bibliyografyası'nın ilk bölümü daha önce Akademik Sayfalar da yayımlanmıştı⁽¹⁾. Bu makale ile de "Konya Halk Şiiri" konusunda olsun, "Türk Halk Şiiri" konusunda olsun, araştırma yapacak uzmanlara halk şiirimiz meraklılarına yardımcı olmak amacı ile, Türk Folklor Araştırmaları Dergisi'nin 6. cildinden 19. cildine kadar, 6. cildin başlangıcı 121. sayıdan 10. cildin sonu 366. sayıya kadar, koleksiyonun 1957. sayfasından 8905 sayfasına kadar taranarak bu bibliyografya meydana getirilmiştir.

Bir ömür vererek, insanüstü bir çaba ve fedakarlık göstererek, "Türk Folkloru"na en büyük halk kültürü külliyyatını armağan ederek, 12 Kasım 1979 günü aramızdan ayrılarak ebediyete intikal eden aziz hemşerimiz Konyalı İhsan Hınçer'i rahmetle, minnetle anarak bibliyografyayı sunuyorum.

(1) Seyit, Küçükbezirci, "Türk Folklor Araştırmaları Dergisi Halk Şiiri Bibliyografyası I", Akademik Sayfalar, C. 4, S. 32, 3 Aralık 2014, s. 497-499.

Konya halk şiiri üstüne çalışacak bilim adamlarının, yazarların, öğrencilerin 8905 sayfa, 366 sayı, 19 cilt külliyyatı yeniden, tekrar taramalarını önlemek, onlara zaman açısından yardımcı olmak amacı ile yaptığım bu taramanın yeni araştırmalara sebep olması dileğiyle...

6, 7, 8, 9, 10. CİTLER

121. SAYIDAN, 216 SAYI SONUNA KADAR

1957. SAYFADAN 4482. SAYFA SONUNA KADAR

CİLT: 6; 121-144. SAYILAR

- Bibliyografyalar: Nasrettin Hoca Bibliyografyası / Derleyen: Cahit Öztelli / Temmuz 1960 / Sayı: 132.

- Yirmibeşinci Ölüm Yılında: Ermenekli Şair Hasan Rüştü / Yazan: Mehmet Önder / Ocak 1961 / Sayı: 138.

- Kitaplar, Belgeler: Nasreddin Hoca ve Bazı Notlar / Yazan: Cahit Öztelli / Temmuz 1961 / Sayı: 144.

CİLT: 7; 145 - 162. SAYILAR

- Ayın Olayları: İstanbul'da yapılan Mevlâna İhtifali / Yazan: Bora Hınçer / Ocak 1962 / Sayı: 150.

- Nasreddin Hoca / Yazan: Burhan Felek / Temmuz 1962 / Sayı: 165.

- İncelemeler: Yunus Emre ve Karaman / Yazan: Muzaffer Erdoğan / Temmuz 1962 / Sayı: 156.

CİLT: 8; 163-180. SAYILAR

- Saz Şairleri: Karaman Âşık Guf-rani ve Bir Destanı / Yazan: Selçuk Es / Mart 1963 / Sayı: 164.

- Mevlâna Bilim-San'at Armağası / Nisan 1963 / Sayı: 165.

- Nasreddin Hoca Şenlikleri Do-layısıyla: Akşehir ve Nasreddin Hoca / Yazan: Refi Cevad Ulunay / Temmuz 1963 / Sayı: 168.

- Akşehir'de Nasreddin Hoca Şenlikleri Yapıldı / Ağustos 1963 / Sayı: 169.

- Nasreddin Hoca Üzerine / Ya-zan: Cahit Öztelli / Temmuz 1964 / Sayı: 180.

- İncelenebilir: İgnacz Kunoş ve Nasreddin Hoca / Yazan: Georges Hazai / Temmuz 1964 / Sayı: 180.

CİLT: 9; 181-198. SAYILAR

- Ayın Olayları: Mevlâna'yı Anma Törenleri / Yazan: İhsan Hınçer / Ocak 1965 / Sayı: 187.

- Araştırmalar: Şeyh Galip Kon-ya'da / Yazan: Mehmet Önder / Şu-bat 1965 / Sayı: 187.

- Nasreddin Hoca Özel Sayısı / Temmuz 1965 / Sayı: 192 (Not: Bu sayı Nasreddin hoca ile ilgili araştı-rmalara ayrılmıştır)

- Nasreddin Hoca'nın Türk Ti-yatrosuna Etkileri / Yazan: Prof. Sü-leymen Arısoy / Eylül 1965 / Sayı: 194.

- Tasavvuf ve Musiki: Kara-man'da Yunus Emre İlahileri / Ya-zan: Özcan Seyhan / Eylül 1965 / Sayı: 194.

CİLT: 10; 199-215. SAYILAR

- Araştırmalar: Yunus Emre ve Şikâri Tarihi / Yazan: Cahit Öztelli / Haziran 1966 / Sayı: 203

- İncelemeler: Yunus Emre'nin Aşıklar Bayramı / Ağustos 1966 / Sayı: 205.

- Ayın En İlgi Çekici Olayları: Bi-rinci Aşıklar Bayramı / Yazan: İhsan Hınçer / Kasım 1966 / Sayı: 208.

- İncelemeler: Mevlevilikte Ayın Mukabelesi / Yazan: Mehmet Ön-der / Mart 1967 / Sayı: 212.

CİLT: 11; 212-234. SAYILAR

- Araştırmalar: Nasreddin Hoca Fıkralarının Kaynağı / Yazan: Cahit Öztelli / Ağustos 1967 / Sayı: 217.

- Konya II. Aşıklar Bayramı / Ekim 1967 / Sayı: 219.

- Aşıklar Meclisi, Saz ve Şiir Ya-rışması: Konya'da Yapılan İkinci Aşıklar Bayramı: I / Yazan: M. Adil Özder / Aralık 1967 / Sayı: 221.

- Aşıklar Meclisi, Saz ve Şiir Ya-rışması / 2 / Yazan: M. Adil Özder / Ocak 1967 / Sayı: 222.

- Aşıklar Meclisi, Saz ve Şiir Ya-rışması / 3 / Yazan: M. Adil Özder / Şubat 1968 / Sayı: 223.

CİLT: 12; 235-352. SAYILAR

- Bibliyografya: Bir Oyun ve Nas-reddin Hoca Bibliyografyasına Ek / Yazan: Metin And / Aralık 1969 / Sayı: 245.

- Saz Şairleri: 4. Türkiye Aşıklar Bayramı Yapıldı / Yazan: Çora Hınçer / Aralık 1969 / Sayı: 245.

- Halk Şairleri: Konyalı Âşık Mehmet'in Bir Destanı / Yazan: Selçuk Es / Temmuz 1970 / Sayı: 252.

CİLT: 13; 253 - 270. SAYILAR

- 1970 Akşehir Nasreddin Hoca Şenliği Nedeniyle: Nasreddin Ho-ca'nın Toplumsal ve Kişisel Değeri / Yazan: Süleyman Arısoy / Ağustos

1970 / Sayı: 253.

- Aşıklar Meydanı: Beşinci Türkiye Aşıklar Bayramı 24-30 Ekim'de Konya'da Yapılıyor / Ekim 1970 9 Sayı: 255.

- Araştırmalar: Türk Dünyasında Nasrettin Hoca / Yazan: Süleyman Arısoy / Ağustos 1971.

- Ayın Olayları: Karaman'da Düzenlenen XI. Türk Dil Bayramı ve Yunus Emre'yi Anma Törenleri / Yazan: İhsan Hınçer / Ağustos 1971 / Sayı: 265.

- Yunus Emre Üstüne İncelemeler / Yazan Saim Açıkgöz / (Yunus'un Karamanlı olduğu konusundaki iddialara cevap veriyor) / Eylül 1971 / Sayı: 266.

- Olaylar - Destanlar: Konya'ya Ait İki Kıtık Destanı / Yazan: Afif Evren / Eylül 1971 / Sayı: 266.

- Yunus Emre Nerele? / Yazan: Ord. Prof. Dr. Sadi İrmak / Yunus'un Karamanlı olduğu hk. görüşler) / Ekim 1971 / Sayı: 267.

- Şenlikler, Anılar: Nasreddin Hoca Şenlikleri Anılarım / Yazan: Cahit Öztelli / Ekim 1971 / Sayı: 267.

CİLT: 14; 271 - 280. SAYILAR

- Bize Gelen Kitaplar: "Abideleri ve Kitabeleri ile Karaman Tarihi - Ermenek ve Mut Akideleri / Yazan: İbrahim Hakkı Konyalı / (Eserde folklor konularına da yer verilmekte) / 80 sayfa - Karaman Belediyesi Yayını / Mart 1972 / Sayı: 272.

CİLT: 15; 289-306. SAYILAR

- Ayın Olayları: 8. Türkiye Âşıklar Bayramı Konya'da Yapılıyor / Eylül 1973 / Sayı: 290.

- Olaylar ve Destanlar: Konya'da Kadıpaşa Olayı ve Yakılan Destanlar / Yazan: Selçuk Es / Eylül 1973 / Sayı: 290.

- Konya'da Yapılan Aşıklar Bayramı: Çeşitli Dallarda ve Cumhuriyet'in 50. Yılı Şiir Yarışması / Yazan: Bora Hınçer / Ekim 1973 / Sayı:

291.

- Akşehir I. Uluslararası Nasreddin Hoca Şenlikleri / Ağustos 1974 / Sayı: 301.

- Konyalı Halk Şairlerinden: Silleli Figani'nin Bir Keşması / Yazan: Mustafa Ataman / Ekim 1974 / Sayı: 303.

- Geleneksel Bayramlar: 9. Türkiye Aşıklar Bayramı Yapıldı / Yazan: İhsan Hınçer / Aralık 1974 / Sayı: 305.

CİLT: 16; 307-324. SAYILAR

- Saz Şairleri: Karamanlı Âşık Kenzi ve Muamma / Yazan: Mustafa Ataman / Şubat 1975 / Sayı: 307.

- XV. Nasreddin Hoca Şenliği Dolayısıyla: Nasreddin Hoca ve XIII. Yüzyıl / Yazan: Ali Rıza Alp / Temmuz 1975 / Sayı: 312.

- Âşık Edebiyatı ve Şenlikler: Onuncu Türkiye Aşıklar Bayramı / Kasım 1975 / Sayı: 316.

- Akşehirliilerin Yerinde Bir Davranışı: Nasreddin Hoca Gülmece Öyküsü Yarışması / Mart 1976 / Sayı: 320.

CİLT: 17; 325-342. SAYILAR

- Dış Ülkelerde Nasreddin Hoca / Yazan: Celâlettin Kışmır / Eylül 1976 / Sayı: 326.

- Türkoloji Kongresi Dolayısıyla Düzenlenen Sergi: Yabancı Dillerdeki Nasreddin Hoca Kitapları / Yazan: Arslan Kaynaradağ / Aralık 1976 / Sayı: 329.

- Bir Halk Ozanı: Ermenekli İhrakî / Yazan: Ali İlisulu / Aralık: 1976 / Sayı: 329.

- Festival ve Yarışmalar: Uluslararası Karikatür Yarışması ie Akşehir Nasreddin Hoca Festivali / Haziran 1977 / Sayı: 335.

- Nasreddin Hoca Fıkralarının Motif Yapısı / Yazan Dr. Saim Sakaoğlu / Temmuz 1977 / Sayı: 336.

- Bize Gelen Kitaplar: "Belgelerle

Yunus Emre” / Kitabın Yazarı: Cahit Öztelli / 96 sayfa - Ankara - 1977 / Karaman Turizm ve Tanıtma Derneği Yayını / Ağustos: 1977 / Sayı: 337.

- Saz Şairleri: Silleli Sürûri ve Bir Koşması / Yazan : Mustafa Ataman / Aralık 1977 / Sayı: 341.

CİLT: 18; 345-60. SAYILAR

- Olaylar ve Destanlar: konyalı Koç Bekir Ağa İçin Yakılan Destan ve Türküler / Yazan: Selçuk Es / Nisan 1978 / Sayı: 345.

- Nasreddin Hoca / Doç. Dr. A. Taner Kışlalı / Ağustos 1978 / Sayı: 349.

- Türk Güldürü Sanatının Simgesi: Nasreddin Hoca / Yazan Halil Aslangül / Kasım 1976 / Sayı: 352.

- Folklor Olayları: XIII. Türkiye Aşıklar Bayramı / Yazan: İrfan Ünver Nasrattınoğlu / Aralık 1978 / Sayı: 353.

CİLT: 19; 361- 366. SAYILAR

- İncelemeler, Görüşler: Şems-i Tebrizi'nin Mezarı / Yazan: Dr. Op.

Bedri Noyan (Dedebaba) / Ağustos 1979 / Sayı: 361.

- Büyük Kaybımız / Türk Folklor Araştırmaları Dergisi Sahibi İhsan Hınçer'in 11 Kasım 1979 Pazar Günü, Ölümünü Duyuran İlan / Ekim 1979 / Sayı: 363.

- İhsan Hınçer Özel Sayısı: I Kasım 1979 / Sayı: 364.

- İhsan Hınçer Özel Sayısı: 2 Aralık 1979 / Sayı: 365.

- Allaha İsmarladık / Yazan: Bora Hınçer / (İhsan Hınçer'in oğlu Bora Hınçer, Türk Folklor Araştırmaları Dergisi'nin yayınına çıkışından 366 ay, 31 yıl sonra kapandığını bildiren yazısı) / Ocak 1980 / Sayı: 366.

- Türk Folklorunun En Büyük Emekçisi: Bir İhsan Hınçer Vardı / Yazın: İsmet Zeki Eylül boğlu / Ocak 1980 / Sayı: 366.

- Bir Sohbet: Hınçer ve Türk Halk Oyunları: 2 / Hazırlayan: Abdi İpekçi / Ocak 1980 / Sayı: 366.

- Ohrid'li Halk Ozanı Aşık Hüseyin'den İhsan Hınçer'e / Yazan: Bora Hınçer / Ocak 1980 / Sayı: 366.

Prof. Dr. Ahmet SEVGİ

“Tiryaki Sözleri”nin Gölgesinde

Akıl ve yaş...

Demişler atalar: Akıl yaşta değil başta,
Lakin bak, akli başa yaş getiriyor işte...

قادين اولسون كتاب اولسون جلدينه آلدائمه ، مندرجاتنه باق

“Kadın olsun kitap olsun cildine aldanma, münderecâtına bak.”
(Cenap Şahabettin)